

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **J. Š.**, bývajúcí v T., zastúpený Mgr. G. H., advokátkou v T., proti žalovanému : **P. K.**, bývajúcí v P., zastúpenému Mgr. P. Š., advokátom v P., **o zaplatenie 300 000,- Sk istiny s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 6 C 31/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2008 sp. zn. 19 Co 282/2007

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 260,24 €, do rúk alebo na účet jeho zástupkyne Mgr. G. H., advokátky v T., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu z 27. júla 2007 č.k. 6 C 31/2005-110, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 300 000,- Sk s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne z dlžnej sumy od 19.12.2002 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 71 847,50 Sk k rukám právnej zástupkyne žalobcu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 15 668,- Sk do troch dní do rúk jeho právnej zástupkyne Mgr. G. H..

Žalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ a § 238 ods. 3 O.s.p. s odôvodnením, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací

súd vykonal odvolacie pojednávanie dňa 19.2.2008 napriek tomu, že svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu kolízie pojednávania a žiadal pojednávanie odročiť. Kolidujúcim pojednávaním bolo pojednávanie pred Okresným súdom Prievidza sp. zn. 11 C 88/2007 nariadené na deň 19.2.2008 o 9.00 hod., ktoré bolo nariadené na predchádzajúcom pojednávaní v uvedenej veci dňa 22.1.2008, teda skôr ako žalovaný obdržal predvolanie na pojednávanie v predmetnej veci a bolo nariadené na pojednávaní bez zaslania písomného predvolania právneho zástupcovi, nebolo teda možné dôvod na ospravedlnenie osvedčiť písomným predvolaním. Prípustnosť podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. videl v tom, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť a zaviazat' ho na úhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V pojednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237

O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovaným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1) odňatie možnosti konať pred súdom, 2) to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3) možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatia možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaným mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. na ktorú poukazoval dovolateľ. Z obsahu spisu je zrejmé, že postupom odvolacieho súdu nebola žalovanému znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, navrhnovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a pod.). Predvolanie na pojednávanie pred odvolacím súdom určené na 19. februára 2008 o 12.00 hod. bolo zástupcovi žalovaného (splnomocnenému na jeho zastupovanie v celom konaní) doručené 6. februára 2008. Odvolaciemu súdu bolo 14. februára 2008 doručené písomné podanie zástupcu žalovaného, v ktorom žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávania a žiadal pojednávanie odročiť. Postup odvolacieho súdu, ktorý vec prejednal v neprítomnosti zástupcu žalovaného bol v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. a žalovanému ním nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Sama kolízia pojednávania nie je totiž bez ďalšieho dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. Zástupca žalovaného žiadne iné skutočnosti, ktoré by mohli byť predpokladom pre uznanie existencie dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania neoznačil.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovanému nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 260,24 €, ktoré zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi do rúk alebo na účet jeho zástupkyne Mgr. G. H., do 3 dní. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia a to za jeden úkon právnej služby vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č.

655/2004 Z.z.), kde jeden úkon právnej služby činí 253,94 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál 6,3 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: